

Organize işler yürüten figürler

Çağdaş Türk sanatının önde gelen sanatçılarından biri olan Ansen yeni sergisi "İttifak"ta güç, aitlik, biat, kutsallık gibi olguların hakimiyeti altındaki toplulukların içine düştükleri açmazları ele alıyor.

ÖZLEM ÜNSAL
ozlemunsalart@gmail.com

ANSEN, altıncı kişisel sergisi "İttifak" ile 9 Mayıs - 16 Haziran tarihleri arasında x-ist'de yeniden karşımıza çıkıyor. Yeni sergisini ve projelerini konuşmak için atölyesinde buluşmaya karar veriyoruz. Atölyesi, evinin bir odası. Yağlıboya kokusu, metal tozu bekliyorsanız yanıyorsunuz; bu yüksek enerjili çalışma odasında sizi oğlu Bilgehan ve Bilgehan'a oyuncak olacak niteliklere sahip birçok bilim-kurgu filmi karakterinin küçük heykelleri, maket uçaklar, plastik figürler, bilgisayarlar, ciddi sayıda bir film arşivi ve proje takvimi karşılıyor.

1978 doğumlu sanatçı, ülkemizde yeni galericilik anlayışının başladığı, genç sanatçıların ve üretimlerinin önem kazandığı bir dönemde sanat dünyasına giriş yaptı. Halen çalışmakta olduğu galerisi, kendisine özgü sanatsal dili, duruşu, çalışmalarındaki istikrar, koleksiyonerlerin ona inancı Ansen'in Türkiye'deki sanat ortamında önemli bir yere sahip olmasını sağladı... 2000'lerin başına kadar tuval üzerine yağlıboya tekniği dışında sanat piyasasında hiçbir üretim biçimi kabul görmezken, Ansen dijital ortamda yarattığı kurgusal kompozisyonlarını fotoğraf tekniğinde basarak sergiledi. Ansen'in sanatına baktığımızda, resimsel bir anlayışta yaptığı dijital işlerinde güncel konuları fantastik bir kurguyla yarattığını görüyoruz. Sanatçının tekniği, konuları 'fantastik' boyuta taşınmasıyla da örtüşüyor. Çünkü sinemada kullanılan greenbox

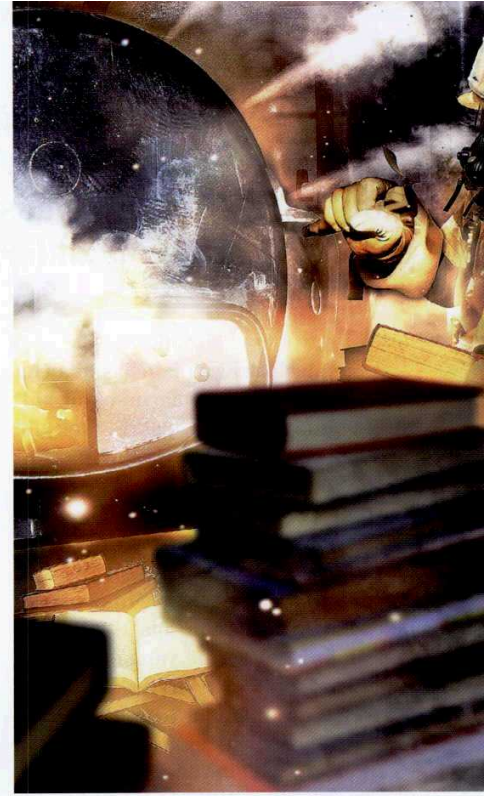

Ansen

teknolojisinden faydalanıyor; fotoğrafladığı görüntüleri dijital bir ortamda soyutluyor, dönüştürüyor.

Politik olaylar veya politik karakterlerle ironik bir dil kullanarak yeni hikayeler kurgulayan sanatçının resimsel dili ilk defa "Microbiggs" serisiyle üç boyutlu hale gelmişti. Sanatçı "Microbiggs" serisinde politikadan, sinemadan pek çok kimliğin minyatür heykellerini sunmuştu bizlere. Ansen hem Microbiggs'lere hem de dijital çalışmalarına eş zamanlı olarak devam ediyor. Yeni sergisini ondan dinliyoruz...

● **Son Contemporary İstanbul'da karşımıza "Microbiggs" serinizle çıktınız; çok da ilgi çaktı bu işler... Devamı gele-**

cek mi? Bu yeni serginizde "Microbiggs" serinizden örnekler görebilecek miyiz?

"Microbiggs" serisi fuarlara özel bir projeydi. Sürekli görünenin dışında yepyeni bir şey ama benim için yeni değil, yaptığım işin üretim sürecinin bir parçası aslında... Çünkü ben dijital çalışmalarım için buna benzer karakterler de yapıyorum. Yeni, büyük bir kelamım yok bu işlerle ilgili olarak. Politikacılarla başlayan bu seri, verdiğim isimdeki kelime oyunu pekişti. Kelime oyunu anlatımda ifadeyi destekleyen bir unsur, diğer işlerimin de isimlerinde aynı tavrı görebilirsiniz. Politikacılardan sonra sinema dünyasından figürler devreye girdi. Film-lerden hep beslendim ben, çalışırken de hep bir film, yandaki bilgisayarımın ekranından akar. 'Rol yapmak', 'rol vermek' benim sanatsal dilimde kullandığım bir tavır, işlerimde kullandığım figürlere hep yeni roller veriyorum... Bu noktada "Microbiggs" in sinema karakterlerinden oluşmasının önemi ortaya çıkıyor. Benim, figürlerle problemim var; işlerim figürsüz olamıyor. O figürün ya da figürlerin güç dengeleri önemli... Ya birbirlerine güç uyguluyorlar ya da tek bir figürse izleyiciyle güç oyunlarını içerisindedir.

● **Yeni sergideki işleriniz nasıl? Önceki dönemdekilerle farklılık gösteriyor mu? Karşımıza yeni bir şey çıkacak mı?**

Yeni sergimdeki işler, önceki işlerim kadar politik değil. Aslında, bu coğrafyaya dışardan bakınca sürekli bir dert görüyorsunuz; bir şeye 'karşı' durma hali beraberinde geliyor. Ben soru sorup, sordurup 'ya böyle olsaydı..', 'şöyle olsa nasıl olurdu?' gibi bir

Ansen'in 2009 yılında yaptığı "Fahrenheit 451 - Respect to Ray Bradbury" isimli eseri sergide görülebilir.

"Görsel hafızamı, işlerimden okuyabilirsiniz... Kurgu olarak, durağanı değil anlatımcı bir tavrı tercih ediyorum, hikayeler anlatmayı seviyorum."

bakış açısıyla yola çıkarak iş üretiyorum.

● **Anlatım dilinizde ironiyi okuyabiliyoruz...**

Sanatta ironinin olmaması gerektiğine inanan bir kesim bulunmasına rağmen ben ironik bir dil kullanmayı seviyorum. Mehmet Güler'ün çok güzel bir lafı vardır: "Resim nasıl bir düzlemde gerçekleşirse gerçekleşsin (kağıt, tuval vb) düşünce'nin özgür olduğu alandır." Benim işlerimin de resimsel bir dili var, çünkü benim özüm o! Ben dijital dili kendi merakımla kurguladım ama her zaman piktoral bir dilim var. Bu resimsel dil, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden öncesine Güzel Sanatlar Lisesi'ne dayanıyor. Dolayısıyla üretimimde özgürlüğümü kullanarak ironiye yer veriyorum.

● **Serginizdeki işleriniz daha mı resimsel?**

Son sergide ekspresif bir dil söz konusu. Önceki çalışmalarına referans veren, Ansen'i bilenlerin kolaylıkla okuyabileceği işler.

Fakat şu ana kadar yaptıklarımın farklı tatar taşıyor; mesaj direkt değil dolaylı bir anlatımda izleyiciye sunuluyor. Kendi içlerinde öyküleri var, şiddetli değil ama kendini hissettiren nitelikte... Eskisi kadar sert değil.

● **Eski düşünce şekliniz mi değişti?**

Eski düşünce sistemimi bıraktım, evet. İşlerimin sloganlaşmasını, afişleşmesini istemiyorum. Olaylara karşı bakış açım da değişti. Bunda "Microbig's" in de büyük payı var; daha dolaylı ve ironik bir anlatımı pekiştirdi.

● **Son işlerinizin konusu nedir?**

Bu sefer tarihi figürler, tarihi sahnelerin kesitleri var... Biat, iktidar, amaç gibi olgular var ama o olgular üzerinden ilerleyen çalışmalar değil bunlar. İşler beraberinde kendi olgu ve isimlerini getiriyor. Bir takım kavramlar üzerinden oyunlar var bu sergide. Sergide anlattığım hikâyelerdeki figürlerin bocalamalarını da okuyabiliyoruz. Fark ettiğim, algıladığım ve kendimin de eğlendiği konuları, karikatürize etmeden ironik bir dil kurguluyorum. Metin yapıştırmayı sevmiyorum. Metaforlar var ama metnin kendisi yok. Sergideki figürler daha organize işler yapan adamlar. Sergide yer alacak "Fahrenheit 451- Total Annihilation" adlı isimde kalabalık bir kompozisyon ve çok sayıda figür söz konusu; topluca kitap imha ediyorlar. 2009 yılında yaptığım "Fahrenheit 451 - Respect to Ray Bradbury" de ise figür tekildi. Bu noktada figürlerin bir ittifak oluşturup organize işler yürütmesi söz konusu. Bugün dünya konjonktürüne ve ülkemize de bakınca ittifaklaşmanın söz konusu olduğunu görüyorum. Serginin adı bu noktada

da şekillendi ve "İttifak" oldu.

● **Kullandığımız dijital dili, tekniğini biraz anlatır mısınız?**

Nesneler ya da olaylar işlerimin çıkış noktası. Sıradan bir nesne zihnimde bir imge oluşturuyor. Nesnenin zihnimde çağrıştırdığı imgeyi yaratmak için, o nesnenin fotoğraf çekimini yapıyorum sinema tekniğini kullanarak. Elimdeki görseli daha sonra dijital ortamda işliyorum. Örneğin bir şampuan kutusu bu süreçten geçerek denizaltına dönüşebiliyor. Çocukluğumdan beri aslında bazı imgeleri nasıl algılıyorsam aynı şey şu anda da devam ediyor. Çocukken tarih ansiklopedilerine meraklıydım ve orada gördüğüm çizimlerin, görüntülerin görsel hafızama işlediğini fark ediyorum. Görsel hafızam, işlerimden okuyabilirsiniz... Kurgu olarak, durağanı değil anlatımcı bir tavrı tercih ediyorum, hikayeler anlatmayı seviyorum. Bazen kurguladığım hikaye beni bile şaşırtıyor. Bu hikayeler, bilinçaltımın sürekli çocukluğumdaki enformasyonları çağırmasıyla ortaya çıkıyor. Ben şu an aynı durumu, oğlum Bilgehan' da da görüyorum.

● **Peki sergi kurgusunu nasıl planlıyorsunuz?**

Sergi kurgusunu çok önemsiyorum ama benim sergilerimde her duvarın bireysel bir hakimiyeti olduğunu görüyorum. Duvarda asılı olan iş, alanın hakimi değil, bulunduğu duvarın hakimidir. Her iş ve duvar için de bu geçerlidir. **MS**

Galeri x-ist

**9 Mayıs - 16 Haziran 2013
(0212) 291 77 84**